

Când Corona distruge familii, comunități creștine și grupuri de oameni

SoundWords

© SoundWords, Online începând de la: 15.12.2021, Actualizat: 15.12.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuție. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Introducere

După mai bine de un an și jumătate de pandemie, subiectul Corona domină nu numai mass-media, ci și conversațiile în familie, între prieteni, în comunitățile creștine și în grupurile mici de creștini. Unele familii au fost zdruncinate de această problemă și unele comunități creștine au fost divizate, sau cel puțin există discordie. Deci, ce ar trebui să facem dacă suntem noi înșine afectați? Prin acest articol dorim să oferim câteva idei și impulsuri de gândire.

Să ne întrebăm: Cum ne tratăm unii pe alții? Ne caracterizăm unii pe alții fie negatori ai Coronei, fie oi adormite, concetățeni antisociali sau credincioși politici? Ce expresii folosim pentru protecția gurii și a nasului? Cum denumim vaccinul? Cum vorbim despre politicienii sau oamenii de știință responsabili?

O atitudine nebiblică se poate dezvălui rapid aici chiar și numai prin alegerea cuvintelor noastre. Să luăm în considerare vechile cuvinte ale eclesiastului înțelept:

- **Eclesiastul 10.20:** Nu blestema pe împărat nici chiar în gândul tău și nu blestema pe cel bogat în dormitorul tău: pentru că s-ar putea ca păsările cerului să-ți ducă glasul și un sol înaripat să-ți dea pe față cuvintele.

Trebuie să luptăm pentru părerea noastră?

Să presupunem că în familia sau în adunarea (biserica) ta se ajunge să fie diferite „tabere”: unii văd o mare conspirație în spatele tuturor măsurilor, alții pot fi cu adevărat speriați și îngrijorați pentru sănătatea lor; și alții pot să nu se teamă, dar vor să se supună guvernului¹, atâta timp cât nu sunt încălcate poruncile lui Dumnezeu, care nu sunt negociabile. Cum ne comportăm în această situație? Ar trebui ca fiecare partidă să lupte pentru opinia ei? Ar trebui să luptăm câteva săptămâni sau luni pentru presupusul adevăr Corona?

Dacă am reflecta serios la această ultimă întrebare timp de doar două minute în prezența lui Dumnezeu, nu am putea spune cu toată seriozitatea că suntem în voia lui Dumnezeu aici. Apostolul Pavel îi spune tânărului Timotei:

- **2. Timotei 2.24:** Un rob al Domnului nu trebuie să se certe, ci să fie blând față de toți, capabil să-i învețe, răbdător.

Un lucru este clar: dacă se ajunge la ceartă într-o chestiune care nu este nici o problemă morală și nici de doctrină fundamentală, atunci nu suntem în voia lui Dumnezeu. Chiar și o ceartă cu Biblia în mână nu face decât să dezvăluie cât de carnal este cineva:

- **Iacov 4.1:** De unde sunt certuri și lupte între voi? Nu de acolo, *din plăcerile voastre*, care se războiesc în mădularele voastre?
- **1. Corinteni 3.3:** ... pentru că tot carnali sunteți. Pentru că atunci când între voi este ... ceartă, *nu sunteți voi carnali* și nu umblați voi în felul omului?

Dar nu orice diferență de păreri este o ceartă. Trebuie să fim dispuși să discutăm calm, să ne

ascultăm reciproc și să facem schimb de argumente. Este chiar utilă punerea pe masă a diferitelor puncte de vedere în vederea unei prețurii reciproce. De cele mai multe ori, toți pot învăța ceva în acest proces. Fiecare participant poate apoi să reflecteze asupra subiectului și, dacă dorește, să pună întrebări.

Este totul o chestiune de hotărâre personală?

Dar ce ne facem dacă nu ajungem de acord? S-ar putea argumenta că această problemă este o decizie personală și, prin urmare, putem fi de acord să o lăsăm în afara discuțiilor. Da, este într-adevăr o decizie sau chiar o opinie personală, dar consecințele care rezultă dintr-un punct de vedere personal adesea nu rămân personale, ci îi afectează și pe alții. Subiectul revine inevitabil în anumite ocazii, deoarece o decizie personală are consecințe și pentru altcineva sau pentru un întreg grup.

Să ne imaginăm că într-un grup mic majoritatea persoanelor sunt vaccinate, dar unul sau mai mulți pacienți cu risc din acest grup nu doresc să fie vaccinați. Ei s-ar putea aștepta acum la unele restricții din partea celor vaccinați, deoarece există și așa-numitele breșe ale vaccinurilor, adică cei vaccinați s-ar putea îmbolnăvi de Covid în ciuda vaccinării și astfel ar exista riscul de a-i infecta pe cei nevaccinați.

Poate că o persoană cu risc se vaccinează și ar dori ca participanții unui grup mic să se testeze totuși înainte de următoarea întâlnire. Preocuparea noastră acum nu este atât de mult felul în care reacționăm la acest lucru și dacă această cerere este justificată sau nu, ci mai degrabă faptul că decizia noastră personală ar putea avea un impact asupra altora. În cel mai rău caz, propria mea libertate ar putea însemna probleme de sănătate pentru altcineva. Da, se are într-adevăr dreptul la o opinie personală, dar trebuie să se aibă în vedere impactul pe care îl poate avea asupra altora.

Un alt exemplu: O femeie însărcinată dorește neapărat să fie vaccinată, chiar dacă starea de lucruri nu este clară în această privință. Decizia ei nu are importanță doar pentru ea. Copilul nenăscut este de asemenea implicat în această decizie, la fel ca întreaga familie, deoarece dacă un copil suferă de un handicap ca urmare a acestei vaccinări, ceea ce nimeni nu poate exclude în prezent, atunci vedem rapid că o decizie personală poate avea un impact și asupra altora.²

Bineînțeles, trebuie făcute și chibzuri. Nu există doar îngrijorări și nevoi ale pacienților cu risc ridicat sau ale persoanelor temătoare. Dacă, de exemplu, îmi vizitez frații și surorile mai vechi sau sunt activ în Evanghelie, riscul de a mă infecta pe mine însumi și, prin urmare, posibil și pe alții, este desigur mai mare decât dacă îmi reduc contactele cât mai mult posibil. Dar acești oameni bătrâni, singuri sau pierduți au și ei nevoi și trebuie să le iau în considerare la fel de mult; prin urmare, trebuie să evaluez pe cine trebuie să iau în considerare mai mult.

Observăm din aceste exemple că o decizie personală poate avea cu siguranță o influență asupra altora. Noi nu trăim într-un balon pentru noi înșine. Trebuie să învățăm să fim atenți la simțirile subiective și trăirile sufletești și corporale ale celorlalți și poate uneori să facem lucruri pe care noi înșine le considerăm inutile sau relative. Este vorba de a merge și a doua milă sau de a da haina celui care ne cere cămașa (Matei 5.40,41). Nu este vorba despre faptul că eu

cred că propria mea opinie este mai bine gândită și mai bună, ci despre faptul că sunt dispus să dau dovadă de considerație față de ceilalți, chiar dacă sunt atât de convingeri că cealaltă persoană greșește. (Nu am abordat încă aspecte precum obținerea imunității colective sau prevenirea apariției altor mutații corona).

Unii insistă asupra deciziei lor personale și doresc să fie respectați pentru aceasta, dar nu vor să suporte consecințele deciziei lor personale. Aceștia doresc să se bucure de beneficiile ambelor părți. De exemplu, aceștia doresc să se poată comporta și să se miște liber ca și persoanele vaccinate, dar nu vor să își asume riscul vaccinării. Din punct de vedere social, este foarte egoist să vrei să prețuiești beneficiile ambelor părți, dar să nu fii dispus să îți asumi responsabilitatea corespunzătoare. Cei vaccinați își asumă riscul de a nu ști ce le va aduce vaccinarea (din punct de vedere al sănătății) în viitor, iar cei nevaccinați își asumă responsabilitatea de a se testa periodic sau de a renunța la unele lucruri care le-ar fi posibile cu un vaccin. Aceasta nu se numește o societate cu două clase sau vaccinare obligatorie, ci responsabilitate socială. A pretinde binele ambelor părți este în concordanță cu spiritul egoist al timpului nostru, dar nu este compatibil cu un stil de viață creștin.

Cum mă comport cu lupta din interiorul familiei?

Exemplu: Într-o familie, părinții ar dori să-și protejeze copiii³ de vaccinare. Aceștia sunt de părere că în cel mult doi ani toți copiii vaccinați vor muri sau că vor muri de următoarea gripă normală, deoarece sistemul imunitar nu mai funcționează corect din cauza vaccinului. Ei cred că în spatele a tot ceea ce se întâmplă există o conspirație uriașă pentru a decima populația lumii. Copiii, pe de altă parte, au făcut cercetări pe internet și au ajuns la concluzia că aceste afirmații sunt nefondate și că nu există dovezi științifice care să le susțină. Este de înțeles când copiii consideră că este îngrozitor atunci când propriii lor părinți aderă la teorii ale conspirației⁴, adoptă diverse afirmații necontrolate, prezintă ca fapt ceva pentru care nu există dovezi și calomniază⁵.

Astfel de părinți sau persoane care se pun pe o astfel de gheață subțire ar trebui să se gândească la următoarele: Este una dintre virtuțile creștine să nu spui mărturii false despre alții. Încă din Vechiul Testament, nu era permis să se aducă o acuzație gravă împotriva cuiva decât atunci când faptele erau clar stabilite:

- **Deuteronomul 13.13,14:** Niște oameni, fii ai lui Belial, au ieșit din mijlocul vostru și au ademenit pe locuitorii cetății lor, zicând: «Să mergem și să slujim altor dumnezei», pe care nu i-ați cunoscut, atunci să *cauți și să cercetezi și să întrebi cu deamănuntul, dacă este adevărat, dacă lucrul este sigur.*

Cât de des se ridică astăzi cuvântul împotriva oamenilor și guvernelor fără a se fi verificat, cercetat și întrebare cu atenție; și de multe ori este îndoielnic dacă este adevărat și dacă „chestiunea este concretă” (vezi acuzațiile împotriva guvernelor sau a unor persoane precum Bill Gates etc.). Nu contează atât de mult dacă cineva are cu adevărat semne de întrebare cu privire la unele dintre acțiunile acestor persoane și guverne sau dacă nu există un oarecare adevăr în unele dintre afirmațiile diverșilor ideologi ai conspirației.⁶ Se poate discuta despre anumite măsuri și, cu siguranță, nu se poate fi de altă părere fără a participa la calomniile sau teorii ale conspirației. Însă, pentru a face acuzații atât de profunde cum sunt foarte des făcute

astăzi, chiar și - și uneori, din păcate, mai ales - de către cei care se declară creștini, ar trebui să se facă în prealabil o cercetare foarte exactă. Dacă s-ar acorda mai multă atenție acestui aspect, la o privire corectă ar trebui să spunem: nu este atât de clar; pur și simplu nu este sigur și, prin urmare, ar trebui să fim foarte precauți în a judeca ca și creștini. Acest lucru ar reduce înfierbântarea din multe dezbateri.

Cum ar trebui să se comporte acum copiii din exemplul nostru sau oamenii care se confruntă cu astfel de lucruri? Din punctul de vedere al copiilor sau al celorlalți membri ai familiei, nu este puțin lucru atunci când astfel de afirmații sunt făcute în propria familie. Tocmai pentru că cineva își iubește atât de mult părinții sau membrii familiei, nu vrea ca aceștia să se încurce în astfel de lucruri și să treacă prin viață cu o teamă și o anxietate inutile și poate chiar să dezvolte mai mult zel misionar pentru acest tip de iluminare decât pentru a-i chema la Hristos pe oamenii care sunt pe drumul spre îndepărtarea veșnică de Dumnezeu.

Ce se poate face aici? Primul lucru, care trebuie făcut, este să se păstreze calmul. Ca să revenim la exemplul vaccinării: în primul rând, este normal ca părinții să își facă griji pentru proprii copii. Ei nu vor să li se întâmple nimic. Ar fi bine să se arate părinților că sunt prețuiți și apoi să încerce să li se ia în serios ezitățile, discutând pe baza argumentelor concrete. Nu trebuie să se încerce să se respingă fiecare argument, pentru că acest lucru nu ar însemna decât să ne împovărăm cu gânduri negative inutile (compară cu Filipeni 4.8; vezi mai jos!). Dar se pot alege câteva argumente pentru a-i semnala celeilalte persoane că ea este luată în serios.

Dar dacă totuși se constată că nu este vorba de adevăr, ci de a avea dreptate în cele din urmă, discuția ar trebui încheiată. De regulă, astfel de persoane nu acceptă decât informații din anumite surse, care le confirmă propria opinie. În acest caz, nu ne mai aflăm pe aceeași bază de plecare și, prin urmare, nu vom ajunge niciodată împreună. Dimpotrivă, cearta devine din ce în ce mai aprinsă:

- **Proverbele 17.14:** Începutul certei este ca și cum s-ar da drumul apelor; părăsește cearta înainte de a se aprinde.

În astfel de cazuri, nu rămâne decât să încredințăm Domnului chestiunea în rugăciune și să așteptăm. Multe lucruri se vor rezolva de la sine, atunci când se va vedea că scenariile de groază pictate pe perete nu se adevăresc sau sunt clar infirmate, cum ar fi știrea falsă (în spatele căreia se află din nou o ideologie conspiraționistă) potrivit căreia șase sute de cadavre de copii ar fi fost găsite în Ahrweiler în timpul dezastrului provocat de inundațiile din august 2021, care a străbătut pentru scurt timp toate canalele de socializare. Este foarte posibil ca relația să se îmbunătățească și să se normalizeze din nou după pandemie. Este adesea foarte dificil să recunoști că ai făcut o greșală și, eventual, că ai dat dovadă de zel misionar; apoi devine jenant să recunoști că te-ai înșelat și că ai căzut în capcana unei ideologii conspiraționiste.

În acest exemplu, cum ar trebui să se comporte părinții în cazul în care copiii nu îi ascultă și au o opinie diferită? La urma urmei, părinții consideră că propria lor viziune asupra lucrurilor este adevărul. Dar chiar și atunci este important să se respecte câteva reguli de bază ale coexistenței. Părinții trebuie să învețe că copiii lor adulți sunt responsabili pentru ei înșiși și,

după ce le-au prezentat propriile (presupuse) rezerve, trebuie să fie suficient de corecți pentru a-i lăsa pe copii să-și urmeze propriul drum. Tatăl din exemplul fiului risipitor și-a lăsat și el fiul să plece. Aducerea în discuție la nesfârșit a aceluiași lucru nu duce decât la discordie și conflict:

- **Proverbele 17.9:** Cine acoperă greșeala caută dragoste, *dar cine o amintește mereu dezbină pe cei mai intimi prieteni.*

Părinții ar trebui să înțeleagă că, în acest caz, opinia lor nu valorează mai mult decât opinia copiilor lor. În exemplul nostru, nimeni nu poate privi în viitor. Timpul va spune dacă riscul de a fi vaccinat a fost justificat sau nu. De multe ori, se poate vedea deja că destul de multe „profeții” nebunești ale diverșilor ideologi ai conspirației nu s-au adeverit, iar pentru altele, timpul va arăta. Se elimină multă dinamită dintr-o conversație atunci când fiecare parte își dă seama că ascultă oameni de știință care s-au înșelat de la bun început și de multe ori - de ambele părți.

„Dar eu știu mai bine ...”

De altfel, situația de mai sus există, desigur, și în sens invers. Unii copii văd, în sfârșit, oportunitatea de a fi descoperit „adevărul” cu o opinie alternativă din surse de informații presupuse mai bune și nu atât de ușor de găsit. Acest principiu „eu știu, dar mai bine” nu este de altfel foarte tentant doar pentru copii. Eu știu mai bine decât părinții, eu știu mai bine decât majoritatea oamenilor de știință, eu știu mai bine decât bătrânii unei adunări (biserici) etc. - cât de repede se poate strecura aroganța. Prin aceasta nu vrem să spunem că ar trebui să avem întotdeauna o opinie conformistă, dar mai ales în cadrul unui astfel de subiect trebuie să ne verificăm felul de gândire. De foarte multe ori, acest „dar eu știu mai bine” servește și pentru a pune stăpânire pe propriile temeri în situația actuală. Prin aceasta se creează ideea de a avea o situație dificilă sub propriul control. Nu te mai simți neajutorat, dependent de alții.

„Tu nu ai încredere în Dumnezeu ...”

Uneori, cei care doresc să se protejeze de virus prin igienă riguroasă și restricții de contact sunt acuzați de adversarii vaccinării de lipsă de încredere în Dumnezeu; se spune că se tem prea mult pentru sănătatea lor. Astăzi este evident că cei care votează împotriva vaccinării sunt caracterizați de aceeași teamă pentru sănătatea lor - doar că aici este vorba de o teamă de consecințe⁷, care, în mare parte, nu au avut loc niciodată și despre care se poate doar specula.

Ar trebui să ne respectăm unii pe alții și să luăm în serios îngrijorările celorlalți. În calitate de creștini, ar trebui să ne abținem de la a face aluzie la starea spirituală a celui alt cu subiectul fricii și de a-l acuza de lipsă de încredere în Dumnezeu. Subiectul fricii are mult de-a face și cu sistemul nostru nervos vegetativ, care este puțin accesibil prin argumente raționale. Cei care se vaccinează nu trebuie să aibă mai multă sau mai puțină încredere în Dumnezeu decât cei care nu se vaccinează. Ambele părți trebuie să învețe să recunoască faptul că în acest timp

se poate argumenta în moduri diferite și că există multe lucruri pe care nu le știm cu exactitate.

Care este deci calea spirituală?

Până acum, am arătat o cale care a fost, probabil, modelată de considerații cu totul umane. Dorim însă să arătăm că această cale este ghidată de principii biblice.

În evitarea certurilor în familie, în adunare (biserica) sau în grupurile mici, capul familiei, tatăl, precum și bătrânii sau liderii din grupurile de casă au un rol deosebit de jucat. Persoanele responsabile ar trebui să fie capabile să nu-și piardă cumpătul și să fie blânde, așa cum spune versetul biblic de mai sus, din 2. Timotei 2.24. Dacă am fi cu toții mai „blânzi, capabili de a învăța pe alții și îngăduitori” (ceea ce în sine nu este valabil doar pentru bătrâni și capi de familie), am putea înăbuși multe certuri din fașă. Disputele apar de obicei doar atunci când una dintre părți vrea să aibă dreptate și nu „îl prețuiește pe celălalt mai mult decât pe sine însuși” (Filipeni 2.3).

Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii ...

Cuvântul „blând” este un cuvânt minunat. Cuvântul grecesc *epios*, folosit pentru acest lucru în 2. Timotei 2.24, înseamnă ceva de genul „binevoitor”, „tandru față de alții”. Un cuvânt grecesc ușor diferit, *epieikes*, este folosit în următoarele pasaje și este tradus și prin „blând”:

- **Iacov 3.17:** Dar înțelepciunea de sus este întâi curată, apoi pașnică, *blândă*, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, nepărtinitoare și neprefăcută.
- **Tit 3.2:** Amintește-le ... să nu vorbească de rău pe nimeni, să nu fie certăreți, să fie îngăduitori, arătând toată *blândețea* față de toți oamenii.
- **1. Timotei 3.3:** ... nu dedat vinului, nu bătauș, ci *blând*, nu certăreț, nu iubitor de bani.
- **Filipeni 4.5:** *Blândețea* voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.

Aici, cuvântul „blând” înseamnă: „care cedează”, „dispus să facă concesii”, „care nu insistă asupra propriilor drepturi”.

Înainte de toate Filipeni 4.5, dar și următoarele versete din acest capitol ne pot da mult curaj și speranță. În epistola către Filipeni este vorba mai ales de disputele dintre Evodia și Sintihia. Amândouă îl slujeau pe Domnul, deci erau interesate de o viață spirituală, și totuși nu puteau să se unească într-un singur lucru. Apostolul nu numai că ne sfătuiește aici să avem același gând (Filipeni 4.2) - adică să avem același fel de gândire pe care l-a avut Domnul Isus când a fost pe pământ -, dar spune și că ar trebui să facem cunoscută „blândețea” noastră tuturor oamenilor. Mai întâi: care a fost atitudinea Domnului când era pe pământ? Domnul Isus a mers întotdeauna pe calea cea mai joasă, nu a insistat asupra drepturilor Sale și a mers pe o cale umilă. Găsim acest lucru mai ales în Filipeni 2.5-8, dar citim despre aceasta și în 2. Corinteni 10:

- **2. Corinteni 10.1:** Vă îndemn dar, *prin blândețea și bunătatea lui Hristos*, eu, Pavel, care, prezent, sunt smerit între voi, însă, absent, îndrăznesc față de voi.

Disputele sunt o bună ocazie pentru un creștin de a arăta dacă s-a lăsat marcat de Hristos sau dacă are doar o mărturisire exterioară frumoasă. Hristos ne pune, de asemenea, în circumstanțe în care putem dovedi dacă am învățat deja ceva de la El. Un creștin poate fi recunoscut prin faptul că el devine din ce în ce mai asemănător cu Hristos, că ființa lui devine din ce în ce mai asemănătoare cu Domnul; de aceea el îi poartă și Numele (de creștin!). Deci, dacă există o dispută în familie sau între copiii lui Dumnezeu, putem arăta ceva din „blândețea și bunătatea lui Hristos”.

Corona, în special, a arătat mai mult decât probabil orice altă influență din ultimii șaiszeci de ani cât de slab sunt formate virtuțile creștine în țara noastră. Aproape nimic altceva nu a cerut atâta blândețe și bunătate precum Corona. Dar cât de cu totul altfel trăim în zilele noastre și cât de mult arată acest lucru despre starea mărturiei creștine și, de asemenea, despre propria noastră condiție sufletească și spirituală. De îndată ce ni se iau unele drepturi - rămâne de văzut dacă pe bună dreptate sau pe nedrept - destul de mulți se ridică imediat și vor să lupte pentru drepturile lor. În loc să stăm liniștiți, să ne gândim serios la felul cum s-ar fi comportat Hristos în această sau acea situație, deseori vociferăm și insistăm asupra unor lucruri pe care am putea foarte bine să le suportăm. Adesea ne ascundem apoi în spatele argumentului că acestea ar fi drepturile Domnului.⁸ Chiar dacă suntem privați de un (presupus) drept, este corect ca un creștin să se revolte din cauza aceasta? Nu ne grăbim noi prea mult să venim după colț cu versetul biblic: „Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni” (Faptele apostolilor 5.29)? Nu tocmai am citit că ar trebui să renunțăm la propriile noastre drepturi? Da, Pavel chiar scrie:

- **1. Corinteni 6.7:** De ce nu suferiți *mai bine nedreptate*? De ce nu, *mai degrabă, să fiți păgubiți*?

De ce noi ca și creștini credincioși ne putem permite să fim păgubiți? Răspunsul îl găsim în epistola către Filipeni:

- **Filipeni 4.5:** Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. *Domnul este aproape.*

Același context îl găsim și în epistola lui Iacov:

- **Iacov 5.7:** Fiți deci îndelung-răbdători, fraților, *până la venirea Domnului.*

Atunci când avem impresia că suntem tratați pe nedrept, ne uităm la venirea în curând a Domnului. Ne putem permite să renunțăm la propriile noastre (presupuse) drepturi, deoarece Domnul Isus va veni și va pune toate lucrurile la locul lor. Nu trebuie să facem această lucrare pentru El. Același gând îl găsim în Romani 12:

- **Romani 12.19-21:** Nu vă răzbunați singuri, preaiubiților, ci dați loc mâniei, pentru că este scris: „A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti”, spune Domnul. „Deci, dacă vrăjmașului tău îi este foame, dă-i să mănânce; dacă îi este sete, dă-i să bea; pentru că, făcând aceasta, vei îngrămădi cărbuni aprinși pe capul lui”. Nu te lăsa biruit de rău, ci

biruiește răul prin bine.

Faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre ...

Atâta timp cât Domnul nu a venit încă, Îi putem „face cunoscut lui Dumnezeu” toate grijile și preocupările noastre. Nu este frumos să vedem că în Filipeni 4.5 putem „face cunoscută” „blândețea” noastră tuturor oamenilor, iar în Filipeni 4.6 putem „face cunoscut” lui Dumnezeu toate grijile și preocupările noastre? Când suntem tratați pe nedrept, îi aducem aceste lucruri lui Dumnezeu în rugăciune. Nu ieșim în stradă sau în fața a tot felul de oameni și nu încercăm să ne apărăm drepturile și să îi convingem și pe alții să adopte poziția noastră. Nu, ar trebui să facem cunoscută bunătatea noastră *tuturor oamenilor*, dar putem cu încredere „să-l facem cunoscut” *lui Dumnezeu* grijile și temerile noastre.

Dacă am trăi în conformitate cu aceste „simple” instrucțiuni ale Cuvântului lui Dumnezeu, aceasta ar duce la o mai mare pace: pentru noi înșine, dar cu siguranță și în mediul nostru înconjurător, în familie și în adunare (biserica), și asta este ceea ce ne dorim cu toții, nu-i așa?

- **Filipeni 4.6,7:** Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin implorări cu mulțumire; și *pacea lui Dumnezeu, car întrece orice înțelegere, va păzi inimile voastre și gândurile voastre în Hristos Isus.*

„Pacea lui Dumnezeu” nu înseamnă aici pacea *cu Dumnezeu* (Romani 5.1); pe aceasta o primim când cu privire la păcatele noastre ne sprijinim pe lucrarea terminată a Domnului Isus. „Pacea lui Dumnezeu” de aici nu este pacea *lui Hristos* (Coloseni 3.15), pe care El a savurat-o în împrejurările vieții, în timp ce El a primit totul din mâna Tatălui Său drag, fără să cârtească.

Este vorba despre pacea lui Dumnezeu, pe care o găsim doar în locul unde Dumnezeu Se odihnește. Dumnezeu are o cunoaștere perfectă a tot ceea ce se întâmplă. El vede pandemia și nu este surprins de ea. El știe de ce se întâmplă aceste lucruri și care este scopul lor în cele din urmă. El vede multe lucruri care se duc la vale aici pe pământ, dar nimic nu-L poate tulbura pe tronul Său din palatul Său sfânt (compară cu Psalmul 11.4; Mica 1.2; Habacuc 2.20). În cele din urmă, toate lucrurile vor contribui la realizarea scopurilor lui Dumnezeu cu privire la creație. Dumnezeu vrea să ne dea această odihnă în toate împrejurările vieții, dar trebuie să facem ceea ce El ne spune să facem. Să lăsăm blândețea noastră să fie cunoscută de toți oamenii și să lăsăm grijile și temerile noastre să fie cunoscute de Dumnezeu. Cât de des eșuăm în aceste lucruri simple - ne luptăm pentru presupusele noastre drepturi, în timp ce ne facem cunoscute preocupările, grijile și temerile tuturor oamenilor, în loc să le punem înaintea lui Dumnezeu.

La ce ar trebui să ne gândim ...

Tu întrebi: Cum ar trebui să funcționeze acest lucru în termeni concreți? Cum pot primi această pace a lui Dumnezeu? Cum ajungem - de asemenea, în conviețuirea de zi cu zi și în ciuda opiniilor diferite - să mergem înainte în mod pașnic? Următorul verset din Filipeni 4 ne dă un răspuns:

- **Filipeni 4.8:** Încolo, fraților, toate cele adevărate, toate cele vrednice de respect, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele vrednice de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, la acestea gândiți.

Dumnezeu vrea să ne dea pacea Sa în toate împrejurările vieții. El vrea ca noi să luăm poziția Lui înaltă, ca să spunem așa, și să învățăm să vedem și să înțelegem lucrurile prin ochii Lui.

Dar, cu aceasta, vine și o responsabilitate din partea noastră. Dacă vom continua să ne preocupăm mereu cu știrile negative despre Corona de pe tot felul de canale de socializare sau să cercetăm dacă a mai existat undeva un deces în urma unui vaccin, nu ne vom bucura niciodată de pacea lui Dumnezeu. Duhul omului are mereu nevoie de hrană; de aceea suntem atât de sensibili la avalanșa de știri, videoclipuri sau mesaje de chat cu care suntem bombardati zilnic. Este aproape imposibil să te așezi undeva și să nu te gândești la nimic. Întotdeauna ne preocupăm cu oarecare gânduri, de îndată ce găsim spațiu pentru a face acest lucru: în timp ce facem jogging, conducem mașina sau călcăm rufe. Prin urmare, trebuie să decidem dacă vrem să ne concentrăm gândirea asupra veștilor negative sau dacă vrem să ne ocupăm de tot ceea ce ne atrage spre Hristos, care ne face să fim mai asemănători cu El. De aceea, Pavel ne spune în Filipeni 4.8 că noi are trebui să ne „gândim” la următoarele:

- Trebuie să ne gândim la tot ceea ce este „adevărat”. Este vorba de lucruri asupra cărora nu există nicio îndoială. Mai ales teoriile conspiraționiste sunt îndoielnice și nu poartă pecetea „este adevărat” (compară cu Deuteronomul 13.14-16). Putem sorta aceste lucruri imediat! Cei care simplifică pandemia ca fiind o gripă inofensivă nu fac dreptate celor peste 4,5 milioane de decese Corona⁹ și agoniei celor care trebuie să fie tratați ca pacienți la terapie intensivă și necazului celor care suferă de Long Covid. Astfel de bagatelizări pur și simplu nu corespund adevărului. În unele țări, aproape că nu există familii care să nu aibă de plâns un deces Corona sau care să nu aibă un caz de Long Covid. Dacă noi, în Germania, nu experimentăm acest lucru în această măsură, ar trebui să fim recunoscători.
- Noi ne gândim la tot ceea ce este „vrednic de respect”, adică la ceea ce se potrivește cu demnitatea statutului nostru creștin. De exemplu, se potrivește chemării noastre cerești, dacă ne preocupăm prea mult cu politica sau cu mașinațiunile politicianilor? Ce așteptăm de fapt de la politică sau de la politicieni? Se potrivește cu poziția noastră de preoți spirituali și împărătești (compară cu 1. Petru 2) dacă duminică putem să transmitem tuturor ultimele știri despre Corona, dar nu avem nimic de oferit lui Dumnezeu ca „jertfă spirituală”? Sau dacă nu mai vestim oamenilor „virtuțile Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1. Petru 2.9)? Sau atunci când îi avertizăm pe oameni despre această sau cea mare conspirație, în loc de judecata veșnică?
- Noi trebuie să ne gândim [sau: să luăm în considerare] tot ceea ce este „drept”. Așadar, ar trebui să ne comportăm corect și să nu ne alăturăm atunci când politicienii sau virusologii sunt calomniati. Creștinul trebuie să fie caracterizat de o judecată dreaptă și echitabilă; el nu trebuie să se grăbească să se așeze de partea cuiva, atunci când situația este opacă. A fi drept înseamnă aici, de asemenea, a fi corect față de fapte.

Oricine, în cazul celor zece morți după vaccinare¹⁰, despre care știe, nu ia în considerare cele peste 4,5 milioane de decese Corona (la data de 6.9.2021) și cele aproape 5,5 miliarde (la data de 6.9.2021) de vaccinări Corona, pur și simplu nu acționează în mod drept.

- Noi ne gândim, de asemenea, la tot ceea ce este „*curat*”. Dacă undeva se spală rufe murdare, noi nu participăm la acest lucru. Deseori, motivele sunt foarte evidente, iar persoanele caută atenție, recunoaștere sau doresc să profite financiar de ceva. Cuvântul „curat” poate că ne indică și faptul că, în Vechiul Testament, un israelit avea voie să ia ca hrană doar animale curate. Așa că era important ce fel de mâncare consuma. La fel este important și pentru noi, creștinii, ceea ce mâncăm. Din ce surse îți iei hrana? Te-ai întors până la începutul izvorului? Este izvorul curat sau impurificat? Se poate observa mereu cum oamenii sunt avertizați cu privire la faptul că politicienii sau industria farmaceutică vor să se îmbogățească din ceva și, din păcate, acest lucru s-a întâmplat mereu în trecut și se întâmplă și în prezent. În acest caz însă se trece cu vederea faptul că teoriile conspirației vin de obicei de la cei care uneori câștigă o mulțime de bani cu aceste lucruri. De exemplu, încă din 2020, un avocat a încercat să intenteze un proces colectiv împotriva unui cunoscut virusolog și a făcut o serie de promisiuni clienților săi. Toți acești clienți au avut încredere în acest avocat și i-au transferat o mulțime de bani. Acum sunt consolați lună de lună și se inventează noi teorii ale conspirației. Alții strâng donații sau laudă cărți pe care ar trebui neapărat să le cumpărăm acum, iar fiecare click pe Youtube le aduce acestor oameni o mulțime de bani prin reclamele inserate. Așadar, aceste surse nu sunt atât de pure, nu au motive atât de pure precum se prezintă adesea.
- Trebuie să ne gândim la lucrurile *demne de iubit*. Se spune: „toate cele *vrednice de iubit*”. Apostolul Ioan ne îndeamnă să-L iubim pe Domnul Isus și pe copiii lui Dumnezeu (Ioan 14.15,21; 1Ioan 3.11; 5.2). Dacă Îl iubim pe Domnul Isus, atunci, asemenea miresei din Cântarea Cântărilor, vom vedea că „Ființa Lui este plină de farmec” (Cântarea Cântărilor 5.16). Indiferent cu ce parte a Domnului Isus avem de-a face, vom descoperi întotdeauna că „ființa Lui este plină de farmec”. Dacă îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, ne vom strădui să ne suportăm unii pe alții și să ne purtăm în mod pașnic unii cu alții. Ne vom concentra asupra a ceea ce este vrednic de iubit în ei și asupra lucrării bune, pe care Dumnezeu a început-o în ei (Filipeni 1.6).
- Este important să ne ocupăm de lucrurile care sunt „*vorbite de bine*”. În acest caz este vorba de știri care sunt bune de auzit. Trebuie oare să postăm fiecare știre, pe care am aflat-o undeva, pe canalele noastre de socializare și să o transmitem mai departe fără să o verificăm? Cât de repede pretindem că acestea sunt surse sau martori de încredere!
- Ar trebui să ne gândim la ceea ce este cunoscut ca fiind „*virtuos*”. Este vorba de calitățile morale și etice valoroase ale unei persoane. Ne comportăm noi într-un mod care să le dea celorlalți impresia că suntem un bun model pentru ceilalți? Defăimarea și transmiterea de știri neverificate nu se numără printre acestea.
- În cele din urmă, putem să ne gândim la toate pentru care Îi putem mulțumi lui Dumnezeu și pentru care Îi putem aduce „*lauda*” noastră. Cum ar fi dacă noi, cel puțin în Germania, am fi recunoscători că am trecut prin pandemie foarte bine în comparație cu

alte țări; că politicienii au lucrat pentru a se asigura că cât mai puțini oameni au avut de suferit, chiar dacă suntem convinși că un lucru sau altul ar fi putut merge mai bine? Chiar am fi făcut-o noi înșine mult mai bine? Nu vrem mai degrabă să fim recunoscători că noi, creștinii (în majoritatea cazurilor), încă am mai avut posibilitatea de a ne reuni, chiar dacă în număr mai mic sau în anumite condiții? Numeroaselor branșe (de exemplu, restaurante, locuri de divertisment etc.) le-a fost interzisă continuarea activității. Ce-ar fi să ne exprimăm recunoștința față de toți aceștia și să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru oamenii care au avut o contribuție deosebită în timpul pandemiei?

Cu siguranță, acest articol nu răspunde la multe întrebări interesante. Cu toate acestea, dacă am lua la inimă aceste impulsuri „simple” din epistola către Filipeni în toate întrebările, am avea mult de câștigat în multe cazuri. Nu este întotdeauna o chestiune de a ști care măsură a fost corectă și care a fost greșită, de exemplu, într-o adunare (biserică). Este vorba mai degrabă de întrebarea: Cum ne-am înțeles unii cu alții în ciuda tuturor diferențelor noastre? La scaunul de judecată al lui Hristos, va trebui să răspundem pentru comportamentul nostru, nu pentru faptul dacă am cântat o cântare o vreme în ciuda interdicției sau doar am citit-o.¹¹ Chiar credem că acolo va conta dacă ne-am lăsat vaccinați sau nu? Dar cu siguranță va fi vorba dacă L-am pus pe Hristos în centrul gândirii noastre în aceste chestiuni. Întrebarea va fi: Am arătat noi gândul Domnului în toate întrebările (problemele)? Am fost dispuși să îndurăm lucruri, să renunțăm la presupuse drepturi, atunci când cei care poartă responsabilitatea într-o adunare (biserică) au luat o decizie cu care noi înșine poate nu am fost de acord? Sau ne-am retras jigniți sau chiar am contribuit la fracționări și dezbinare în adunare (biserică)?

Cu siguranță, în unele locuri lucrurile au mers prost și a fost dezvăluit ce valoare ocupă diverse aspecte ale vieții de adunare (biserică) în atitudinile noastre. Strângerea laolaltă în Numele Domnului, vestirea morții Domnului, prezentarea unui singur trup într-o singură pâine, lauda lui Dumnezeu sau părtășia copiilor lui Dumnezeu sunt doar câteva dintre aceste aspecte. Și prioritățile, pe care le acordăm acestor puncte, sunt importante. Și, bineînțeles, dacă astfel de puncte au scos la iveală o atitudine greșită, ele trebuie discutate și rezolvate. Dar și aici se pune în mod special întrebarea: în ce mod ar trebui să se facă acest lucru? Discutăm noi, ca frați și surori, despre astfel de probleme doar prin e-mail sau chiar prin Whatsapp? Se vede iritabilitatea noastră în legătură cu aceste probleme deja în alegerea cuvintelor pe care le folosim atunci când vorbim despre ele?

Ce ar trebui să facem ...

După ce apostolul Pavel ne-a spus la ce trebuie să ne gândim, el ne spune ce ar trebui să facem:

- **Filipeni 4.9:** Ce ați și învățat și ați primit și ați auzit și ați văzut în mine, *pe acestea faceți-le!* Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

După *cumpănire* vine *înfăptuirea*: Ceea ce contează este să punem în practică ceea ce am învățat. Dacă, de exemplu, cineva din cercul meu de prieteni apropiați nu dorește să se vaccineze, iar eu însumi nu pot înțelege acest lucru, sunt pregătit, din dragoste pentru această

persoană, să îmi limitez contactele sau să port o protecție pentru gură și nas o dată în plus față de ceea ce aș considera probabil necesar în circumstanțe „normale” sau de ceea ce aș fi obligat prin lege să fac? Sau poate că mă voi lăsa vaccinat până la urmă, pentru că văd că cineva din familia apropiată este foarte mult în preajma oamenilor și există o anumită probabilitate ca și eu - poate ca persoană deosebit de vulnerabilă - să mă îmbolnăvesc grav? Voi fi dispus să-mi păstrez părerea pentru mine, atunci când văd că, altfel, aceasta va duce doar la certuri și discordie? Sunt dispus să-mi închid pentru o vreme canalele de social media și să mă ocup cu lucruri mai pozitive?

Există atât de multe moduri de a arăta adevărata dragoste frățească în această perioadă. Trebuie doar să o facem! Atunci promisiunea se aplică și nouă: „Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi” (Filipeni 4.9). Ce privilegiu avem noi ca și copii ai lui Dumnezeu! Putem avea un sentiment al prezenței lui Dumnezeu în momentele dificile, ca și cei trei prieteni ai lui Daniel când se aflau în cuptorul de foc. Acolo Nebucadnețar a putut vedea că „Dumnezeul păcii” era cu ei (Dan 3.24,25). Egiptenii și-au dat seama că, în creuzetul suferințelor poporului lui Dumnezeu în Egipt, Dumnezeuul păcii a fost de partea israeliților. Domnul era în mijlocul rugului aprins. Este adevărat ceea ce scrie Isaia:

- **Isaia 43.2:** Când vei trece prin ape, *Eu voi fi cu tine*; și prin râuri, ele nu te vor acoperi; când vei umbla prin foc, nu vei fi ars și flacăra nu te va mistui.

Să înțelegem timpul Corona ca pe un timp în care avem ocazia specială de a dezvălui trăsăturile de caracter ale lui Hristos și de a-L onora pe Dumnezeu comportându-ne diferit decât se comportă lumea din jurul nostru.

Tradus de la: [Wenn Corona Familien, Gemeinden und Gruppen zerstört](#)

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Apropos, supunerea nu înseamnă că tu consideri că toate măsurile guvernamentale sunt bune sau relativ bune!

[2] Nu facem aici o recomandare împotriva sau în favoarea vaccinării. Vrem doar să arătăm că o decizie personală poate avea un impact asupra altora. În prezent, nu există nicio dovadă că copiii s-ar putea naște cu handicap din cauza vaccinării.

[3] Vorbim aici despre copii adulți, nu despre copii minori, pentru care părinții sunt încă responsabili. În acest din urmă caz, copiii trebuie să se supună atâta timp cât nicio poruncă biblică nu este încălcată în mod clar. Ei pot lăsa pe seama lui Dumnezeu consecințele acțiunilor părinților. Ascultarea de părinți va fi onorată de Dumnezeu.

[4] Când vorbim de o teorie a conspirației, ne referim la teze care, în mod evident, nu se bazează pe fapte și dovezi. Nu orice opinie contrară poate fi numită teorie a conspirației! În general, vorbim de o teorie a conspirației pentru că adepții ei vorbesc ei înșiși despre o conspirație la scară largă care este în curs de desfășurare undeva. Nu dorim să defăimăm pe nimeni cu acest cuvânt.

[5] Unii nu sunt atât de extremiști, dar sunt îngrijorați că peste șapte ani ar putea suferi de o boală autoimună sau de un cancer declanșat de aceasta.

[6] Tocmai acest lucru face ca aceste teorii să fie atât de periculoase, pentru că, dacă totul despre ele ar fi o

minciună, cei mai mulți oameni și-ar da seama imediat. Aici este la fel ca în cazul multor doctrine false: nu cele 95% de adevăr sunt adesea problema, ci cele 5% de minciuni sau neadevăruri!

[7] De exemplu: sistemul imunitar ar fi distrus pentru viitor, am muri cu toții după cel mult doi ani sau am face cancer în șapte ani etc.

[8] Într-adevăr, trebuie să insistăm asupra drepturilor Domnului și trebuie să luptăm pentru ele într-un mod spiritual. Când a fost vorba de drepturile lui Dumnezeu, Domnul Isus a luptat și a fost plin de zel pentru ele. Doar atunci când este vorba despre drepturile noastre ca persoană sau ca grup, trebuie să fim dispuși să renunțăm la propriile noastre drepturi. De multe ori procedăm invers: suntem foarte generoși când este vorba de drepturile Domnului și ne arătăm foarte combativi când este vorba de propriile noastre drepturi sau de cele ale grupului nostru.

[9] Unii ar putea replica că acest număr de decese Corona este mult prea mare, deoarece îi include și pe cei care aveau deja anumite afecțiuni preexistente și care ar fi putut muri probabil și fără Covid-19; în realitate, numărul de persoane care au murit efectiv din cauza Covid-19 ar fi mult mai mic. Dar ar trebui să ne gândim: în multe țări nu există un proces de informare nici pe jumătate la fel de bun în ceea ce privește numărarea morților, așa cum este în țările foarte dezvoltate, astfel încât cifra neagră a deceselor Covid-19 va fi mult mai mare până la urmă. În alte țări, din motive politice, este posibil ca nu toate decesele cauzate de Corona să fie contabilizate ca atare, astfel încât numărul deceselor cauzate de Corona este probabil chiar semnificativ mai mare decât cel prezentat oficial. O altă problemă este că se spune adesea că doar un anumit grup de risc cu boli preexistente este expus riscului, adică o parte relativ mică a populației. Dar în acest caz trebuie să se țină cont: în Germania, milioane de oameni suferă de diabet, de hipertensiune arterială, de cancer sau de consecințele acestor boli. Pur și simplu nu este ca și cum marea majoritate a germanilor ar fi perfect sănătoși și ca și cum doar un mic grup de populație ar fi în pericol din cauza unor afecțiuni preexistente; nu, nu doar o minoritate este periclitată, ci o mare parte a populației. Ideea acestor întrebări nu este cine are dreptate, ci faptul că este foarte dificil să evaluăm cu adevărat situația cu un simț al aprecierii.

[10] În majoritatea cazurilor, nu s-a dovedit cu certitudine că decesul a fost cauzat de vaccinare.

[11] Pentru ambele cazuri a fost pro și contra!